

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

027.2

Szerző:

Hely

Cím: *Nem igaz!*

Idő

"1924"

Forrás:

Újság

Személy

Bn

(Hely)

1924. 11. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— Nem igaz! Nem igaz, még ha *Ballagi Aladár* a történettudós, egyetemi tanár, tudós akadémiai tag előszóval ki is jelenti, nem igaz, ha *Krémer Dezső* fővárosi könyvtári igazgató részben válasz nélkül maradt, részben tagadón megválaszolt levelei hitelesen igazolják is, nem igaz az, és nem is lehet igaz, hogy ebben a szegény országban, ahol a tudományos munkának száz- és százféle akadálya van, akadt egy gazdag arisztokrata család, amely kérlelhetetlen nemmel válaszolt, amikor egy magyar tudós Budapest szék- és főváros hivatalos megbízásából azzal a kéréssel kopogtatott a nagyúri kastély ajtaján, hogy a könyvtárban elvégezhesse azt a kutató munkát, amelyet Magyarország minden könyvtárában és a külföld sok, szívesen és örömmel rendelkezésre álló gyűjteményében elvégzett egy nagy forrásmunka megírásához. Nem igaz, hogy Budapest szék- és főváros megbízásából, a magyar tudomány egyik elismert nevével meg fog jelenni egy háromkötetes mű, teljes feldolgozásával Budapest történetének, amelyből hiányozni fognak azok a fontos adatok, amelyek csak a *vácrátóti* kastélyban találhatóak meg. Csak azért, mert nem lehetett kulcsot találni a kastély ajtajához és a kastély urának józan belátásához. Nem igaz és nem lehet igaz, hogyha mától kezdve bárhol és bármikor büszkén, mellet verve, a magyar kultúrfőlényről beszélünk és arról, hogy ebben az országban nemcsak tudósok, írók és művészek vannak, hanem mindezeket ápoló és szeretettel felkaroló kultúrnemzet él — gúnyosan a szemünkbe névethessenek és kétségbevonják ezt,

hivatkozván arra, hogy nagyurak, országeleje, *Vigyázó* grófok, egy tudós ötven esztendő munkájának szegtek szárnyát és csapták be orra előtt könyvtáruk ajtaját. Nem igaz és nem lehet igaz, mert ha igaz, akkor kemény, és elkopthatatlan betűkkel kellene feljegyeznünk a *Vigyázó* grófok nevét arra a táblára, ahol a magyar ügy nagy csatavesztései vannak felvéve. A *vácrátóti* kastély bezárt könyvtár-ajtaja nem magánügy, mint ahogy nem magánügy, ha valaki neveltség és gúny tárgyává teszi ezt az országot, bárki ellenségünk előtt. Ha pedig a megjelenendő háromkötetes munkában nem lesznek benne ezek az adatok, az nemcsak azt jelenti, hogy valami hiányozni fog belőle, hanem azt is, hogy lesz benne valami, ami nem kellene, hogy ott legyen: az elmaradottságnak és rosszindulatnak olyan dokumentuma, amely hangosan beszél mindazokhoz, akik a könyvet kezükbe veszik. S ha nekünk nincs igazunk s ez a hír mégis megfelel az igazságnak, akkor legkevésbé, amit elvárhatunk, hogy a *vácrátóti kastély* szerepe ennek a könyvnek a címlapján, emlékezetül feljegyeztessék.

rosi hazinyomua 1924